വെളിച്ചം റമദാൻ 2022

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ ഖുർആൻ പഠന പദ്ധതി

റമദാൻ 7

സൂറത്തു ന്നജ്മ്

ആയത്ത് 33 മുതൽ 62 വരെ

GET IT ON Google Play

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org
velichamsaudionline.com

സൗദി ഇന്ത്യൻ ഇസ്‌ലാഹി സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline youtube.com/velichamsaudionline

വിഭാഗം- 3

أَفَرَءَيْتَ ٱلَّذِى تَوَلَّىٰ ﴿٣٣﴾

《33》 എന്നാൽ (നബിയേ) പിൻമാറിപ്പോയ ഒരുവനെ നീ കണ്ടുവോ?-

وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا وَأَكْدَىٰٓ ﴿٣٤﴾

《34》 അവൻ അല്പം കൊടുക്കുകയും (പിന്നീടത്) നിറുത്തിക്കളയുകയും ചെയ്തു.

أَعِندَهُۥ عِلْمُ ٱلْغَيْبِ فَهُوَ يَرَىٰٓ ﴿٣٥﴾

《35》 അവന്റെ അടുക്കൽ അദൃശ്യജ്ഞാനമുണ്ടായിട്ട് അവൻ (അതുവഴി) കണ്ടറിയുന്നുവോ?!

أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ بِمَا فِى صُحُفِ مُوسَىٰ ﴿٣٦﴾

﴾36﴿ അഥവാ, മൂസായുടെ ഏടുകളിലുള്ളതിനെക്കുറിച്ച് അവന് വർത്തമാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലേ?!

وَإِبْرَٰهِيمَ ٱلَّذِى وَفَّىٰٓ ﴿٣٧﴾

﴾37﴿ (കടമകൾ) നിറവേറ്റിയവനായ ഇബ്റാഹീമിന്റെയും (ഏടിലുള്ളത്)?!

﴾33﴿ أَفَرَءَيْتَ എന്നാൽ നീ കണ്ടുവോ ٱلَّذِى تَوَلَّىٰ പിൻമാറിയ ഒരുവനെ ﴾34﴿ وَأَعْطَىٰ അവൻ (പാറകണ്ട്) നിറുത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തു ﴾35﴿ أَعِندَهُۥ അവന്റെ പക്കലുണ്ടോ عِلْمُ ٱلْغَيْبِ അദൃശ്യത്തിന്റെ ജ്ഞാനം, അറിവ് فَهُوَ يَرَىٰٓ എന്നിട്ടവൻ കാണുന്നു(വോ) ﴾36﴿ أَمْ لَمْ يُنَبَّأْ അതല്ല, (അഥവാ) അവന് വർത്തമാനം ലഭിച്ചിട്ടില്ലേ بِمَا യാതൊന്നിനെപ്പറ്റി فِى صُحُفِ مُوسَىٰ മൂസായുടെ ഏടിലുള്ള ﴾37﴿ وَإِبْرَٰهِيمَ ഇബ്റാഹീമിന്റെയും ٱلَّذِى وَفَّىٰٓ നിറവേറ്റിയവനായ

അവൻ കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു قَلِيلًا അല്പം, കുറച്ച് وَأَكْدَىٰٓ

സത്യോപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുവാനും, സൻമാർഗം പിൻപറ്റുവാനും തയ്യാറില്ലാതെ പിൻതിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരും, കൊടുത്തുതീർക്കുകയോ ചെയ്തുതീർക്കുകയോ ചെയ്യേണ്ടുന്ന കടമകളിൽ ഏതോ ചിലത് മാത്രം നിർവ്വഹിച്ച് ബാക്കിയുള്ളവ നിർവ്വഹിക്കാതെ വിട്ടുകളയുന്നവരുമായ ആളുകളെക്കുറിച്ചാണ് പ്രസ്താവിക്കുന്നത്. കിണറോ മറ്റോ കുഴിക്കുമ്പോൾ ഇടക്കുവെച്ച് പാറകണ്ടെത്തുക നിമിത്തം തുടർന്ന് കുഴിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ പ്രവർത്തനം നിറുത്തിവെച്ചു എന്നാണ് أكْدا (അക്ദാ) എന്ന വാക്കിന്റെ സാക്ഷാൽ അർത്ഥം. അത് പോലെ, കൊടുക്കേണ്ടുന്ന ധനം അല്പം കൊടുത്തു- അല്ലെങ്കിൽ നിർവ്വഹിക്കേണ്ടുന്ന കടമ അല്പം നിർവ്വഹിച്ചു- ബാക്കിയുള്ളത് നിർവ്വഹിക്കുവാൻ മനസ്സ് സമ്മതിച്ചതുമില്ല എന്ന് സാരം. തുടർന്ന് ചിലവഴിച്ചാൽ തങ്ങളുടെ ധനം നഷ്ടപ്പെട്ട് വലഞ്ഞുപോകും, ചില കടമകൾ മാത്രം നിർവ്വഹിച്ചാലും തങ്ങൾക്ക് രക്ഷ കിട്ടും, തങ്ങളുടെ കുറ്റഭാരം മറ്റുള്ളവർ ഏറ്റെടുക്കുകയോ അവരുടെ മേൽ ചുമത്തുകയോ ചെയ്യാം എന്നിത്യാദി വിചാരങ്ങളായിരിക്കും ഇവർക്കുണ്ടാവുക. ഒന്നുകിൽ, ഇതൊക്കെ ശരിയാണെന്ന് കാണിക്കുന്ന വല്ല അദൃശ്യവിവരങ്ങളും അവർക്കുണ്ടായിരിക്കണം, അല്ലെങ്കിൽ പൂർവ്വ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽനിന്ന് അതിന് അവർക്ക് വല്ല തെളിവും ലഭിച്ചിരിക്കണം. അദൃശ്യജ്ഞാനമാണെങ്കിൽ അത് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമാണുള്ളത്. പൂർവ്വവേദങ്ങളാകട്ടെ, ഇവരുടെ നിലപാടിന് കടകവിരുദ്ധമായ തെളിവുകളാണ് നൽകുന്നതും. അവയുടെ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്ന പ്രകാരത്തിലാണുള്ളത്. എന്നിരിക്കെ, എന്താണ് ഇവർക്ക്

ന്യായീകരണമുള്ളത്?! ഇവർക്കെങ്ങിനെയാണ് രക്ഷ കിട്ടുക!

ഈ വചനങ്ങളുടെ അവതരണ സന്ദർഭത്തെക്കുറിച്ച് മുജാഹിദ് (റ) മുതലായവരിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു സംഭവം ചില ക്വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇപ്രകാരം ഉദ്ധരിക്കുന്നു:- നബി ﷺയുടെ ക്വുർആൻ പാരായണവും ഉപദേശവും കേട്ട് വലീദുബ്നു മുഗീറഃ (وَليد بن مُغِيرَة)ക്കു ഇസ്‌ലാമിനോട് അനുഭാവമുണ്ടായി. അയാൾ നന്നായിത്തീർന്നേക്കുമെന്ന് തിരുമേനി പ്രതീക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെയിരിക്കെ, മുശ്‌രിക്കുകളിൽ ചിലർ അയാളെ പരിഹസിക്കുകയും, കാരണവൻമാരുടെ മതം ഉപേക്ഷിച്ചതിൽ ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. താൻ പരലോകശിക്ഷയെ ഭയപ്പെടുന്നതായി വലീദ് പറഞ്ഞു. ഒരു നിശ്ചിത സംഖ്യ തരുന്നപക്ഷം, തന്റെ പരലോകശിക്ഷ, ഞാൻ ഏറ്റെടുത്തുകൊള്ളുമെന്ന് ആ മുശ്‌രിക്ക് മറുപടി നൽകി. വലീദ് അത് സമ്മതിച്ച് ഇസ്‌ലാമിൽനിന്ന് പിൻവാങ്ങുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, മറ്റേയാൾക്ക് നിശ്ചയിച്ച സംഖ്യയുടെ ഒരു ഭാഗം മാത്രം കൊടുത്ത ശേഷം പിശുക്ക് മൂലം ബാക്കി കൊടുത്തു തീർത്തില്ല. ഇതാണ് സംഭവം. അവതരണഹേതു ഇതാണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും ശരി, ഇത്തരം ആളുകളെക്കുറിച്ച് പൊതുവിലാണ് ഈ വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാണ്. മൂസാ നബി (അ)ക്കും ഇബ്‌റാഹീം നബി (അ)ക്കും ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വേദഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്തായിരുന്നുവെന്നും തുടർന്ന് വിവരിക്കുന്നു. അവയത്രയും ക്വുർആന്റെയും മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളത്രെ.

أَلَّا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ﴿٣٨﴾

﴾38﴿ അതായത്, കുറ്റംവഹിക്കുന്ന ഒരു ദേഹം (അഥവാ ആത്മാവ്) മറ്റൊന്നിന്റെ കുറ്റം വഹിക്കുകയില്ല എന്നും;

وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَـٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ﴿٣٩﴾

﴾39﴿ മനുഷ്യന് അവൻ (സ്വയം) പ്രയത്നിച്ചതല്ലാതെ (മറ്റൊന്നും) ഇല്ലെന്നും;

وَأَنَّ سَعْيَهُۥ سَوْفَ يُرَىٰ ﴿٤٠﴾

﴾40﴿ അവന്റെ പ്രയത്നം വഴിയെ അവന് കാട്ടിക്കൊടുക്കപ്പെടുമെന്നും;

ثُمَّ يُجْزَىٰهُ ٱلْجَزَآءَ ٱلْأَوْفَىٰ ﴿٤١﴾

﴾41﴿ -പിന്നീട് അവന് അതിന് പരിപൂർണമായ പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്യും-

﴾38﴾ أَلَّا تَزِرُ (കുറ്റം) വഹിക്കുകയില്ലെന്ന് وَازِرَةٌ ഒരു കുറ്റം വഹിക്കുന്നത് (ദേ
ഹം- ആത്മാവ്) وِزْرَ أُخْرَىٰ മറ്റൊന്നിന്റെ കുറ്റം ﴾39﴿ وَأَن لَّيْسَ ഇല്ലെന്നും لِلْإِنسَٰنِ
മനുഷ്യന് إِلَّا مَا سَعَىٰ അവൻ പ്രയത്നിച്ച (പ്രവർത്തിച്ച- പരിശ്രമിച്ച)തല്ലാതെ ﴾40﴿
وَأَنَّ سَعْيَهُۥ അവന്റെ പ്രയത്നം ആണെന്നും سَوْفَ يُرَىٰ വഴിയെ അവന് കാണിക്ക
പ്പെടും (എന്നും) ﴾41﴿ ثُمَّ يُجْزَىٰهُ പിന്നീടവന് അതിന് പ്രതിഫലം നൽകപ്പെടും
الْجَزَآءَ പ്രതിഫലം الْأَوْفَىٰ പരിപൂർണമായ, നിറവേറിയ

وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ ٱلْمُنتَهَىٰ ﴿٤٢﴾

﴾42﴿ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്ക് തന്നെയാണ് (എല്ലാം) ചെന്നവസാനിക്കുന്നത് എന്നും;

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَضْحَكَ وَأَبْكَىٰ ﴿٤٣﴾

﴾43﴿ അവൻ തന്നെയാണ് ചിരിപ്പിക്കുകയും, കരയിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് എന്നും;

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ﴿٤٤﴾

﴾44﴿ അവൻതന്നെ, മരണപ്പെടുത്തുകയും, ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും;

وَأَنَّهُۥ خَلَقَ ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰ ﴿٤٥﴾

﴾45﴿ അവൻതന്നെ, ആണും പെണ്ണുമാകുന്ന രണ്ട് ഇണകളെ സൃഷ്ടിക്കുന്നുവെന്നും;

مِن نُّطْفَةٍ إِذَا تُمْنَىٰ ﴿٤٦﴾

﴾46﴿ -(അതെ) ഒരു ഇന്ദ്രിയത്തുള്ളിയിൽ നിന്ന് അത് (ഗർഭാശയത്തിൽ) സ്രവിക്കപ്പെടുമ്പോൾ,-

وَأَنَّ عَلَيْهِ ٱلنَّشْأَةَ ٱلْأُخْرَىٰ ﴿٤٧﴾

﴾47﴿ അവന്റെ മേൽതന്നെയാണ് മറ്റേ ഉൽപത്തിയാക്കലും [രണ്ടാമത്തെ ജീവിപ്പിക്കലും] എന്നും;

وَأَنَّهُۥ هُوَ أَغْنَىٰ وَأَقْنَىٰ ﴿٤٨﴾

﴾48﴿ അവൻതന്നെ ധന്യമാക്കുക. (അഥവാ ഐശ്വര്യം നൽകുക)യും, സംതൃപ്തി നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നും;

وَأَنَّهُۥ هُوَ رَبُّ ٱلشِّعْرَىٰ ﴿٤٩﴾

﴾49﴿ അവൻതന്നെയാണ് ശിഅ്റായുടെ [ചോതിനക്ഷത്രത്തിന്റെ] റബ്ബ് എന്നും;

وَأَنَّهُۥٓ أَهۡلَكَ عَادًا ٱلۡأُولَىٰ ﴿٥٠﴾

﴾50﴿ അവൻതന്നെ, ആദിമ(ജനതയായ) 'ആദി'നെ നശിപ്പിച്ചുവെന്നും;

وَثَمُودَاْ فَمَآ أَبۡقَىٰ ﴿٥١﴾

﴾51﴿ ഥമൂദിനെയും (നശിപ്പിച്ചു); എന്നിട്ട് (അവരെ) ബാക്കിയാക്കിയില്ല;-

---

﴾42﴿ وَأَنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിങ്കലേക്കാണെന്നും ٱلۡمُنتَهَىٰ അവസാനം എത്തൽ, ചെന്നവസാനിക്കൽ, അറ്റം ﴾43﴿ وَأَنَّهُۥ هُوَ അവൻ തന്നെയാണെന്നും أَضۡحَكَ ചിരിപ്പിക്കുന്നത് وَأَبۡكَىٰ കരയിപ്പിക്കുകയും ﴾44﴿ وَأَنَّهُۥ هُوَ أَمَاتَ അവൻ തന്നെ മരിപ്പിച്ചു (മരിപ്പിക്കുന്നു) എന്നും وَأَحۡيَا ജീവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു (ചെയ്യുന്നു) ﴾45﴿ وَأَنَّهُۥ خَلَقَ അവൻ സൃഷ്ടിച്ചു എന്നും ٱلزَّوۡجَيۡنِ രണ്ട് ഇണകളെ ٱلذَّكَرَ ആണും وَٱلۡأُنثَىٰ പെണ്ണും ﴾46﴿ مِن نُّطۡفَةٍ ഇന്ദ്രിയബിന്ദു (തുള്ളി)യിൽ നിന്ന് إِذَا تُمۡنَىٰ അത് സ്രവിക്ക (ഒഴിക്ക)പ്പെടുമ്പോൾ, വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തപ്പെടുമ്പോൾ ﴾47﴿ وَأَنَّ عَلَيۡهِ അവന്റെ മേലാണെന്നും ٱلنَّشۡأَةَ ഉൽപത്തി, ഉണ്ടാക്കൽ നിർമാണം ٱلۡأُخۡرَىٰ മറ്റേ ﴾48﴿ وَأَنَّهُۥ هُوَ അവൻ തന്നെ ധന്യമാക്കി (ഐശ്വര്യം നൽകി) എന്നും أَغۡنَىٰ وَأَقۡنَىٰ സംതൃപ്തി നൽകുക (തൃപ്തിപ്പെടുത്തുക, സൂക്ഷിക്കാൻ കൊടുക്കുക, ദരിദ്രമാക്കുക)യും ചെയ്തു ﴾49﴿ وَأَنَّهُۥ هُوَ അവൻ തന്നെയെന്നും رَبُّ ٱلشِّعۡرَىٰ ശിഅ്റാ (ചോതി) നക്ഷത്രത്തിന്റെ റബ്ബ് ﴾50﴿ وَأَنَّهُۥٓ أَهۡلَكَ അവൻ നശിപ്പിച്ചുവെന്നും عَادًا ٱلۡأُولَىٰ ആദിമ (ആദ്യത്തെ,) ഒന്നാമത്തെ ആദിനെ ﴾51﴿ وَثَمُودَا ഥമൂദിനെയും فَمَآ أَبۡقَىٰ എന്നിട്ട് അവൻ ബാക്കിയാക്കിയില്ല, ശേഷിപ്പിച്ചില്ല

وَقَوۡمَ نُوحٍ مِّن قَبۡلُ ۖ إِنَّهُمۡ كَانُواْ هُمۡ أَظۡلَمَ وَأَطۡغَىٰ ﴿٥٢﴾

﴾52﴿ മുമ്പ് നൂഹിന്റെ ജനതയെയും (നശിപ്പിച്ചു); (കാരണം) നിശ്ചയമായും അവർ ഏറ്റവും അക്രമം ചെയ്തവരും ഏറ്റം ധിക്കാരം പ്രവർത്തിച്ചവരും തന്നെയായിരുന്നു;-

وَٱلۡمُؤۡتَفِكَةَ أَهۡوَىٰ ﴿٥٣﴾

﴾53﴿ (കീഴ്മേലാക്കി) മറിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന (ആ) രാജ്യത്തെ അവൻ വീഴ്ത്തുകയും ചെയ്തു;-

فَغَشَّىٰهَا مَا غَشَّىٰ ﴿٥٤﴾

﴾54﴿ എന്നിട്ട് അതിനെ ആവരണം ചെയ്തത് (ഒക്കെയും) ആവരണം ചെയ്തു!

فَبِأَيِّ ءَالَآءِ رَبِّكَ تَتَمَارَىٰ ﴿٥٥﴾

﴾55﴿ (മനുഷ്യാ) എന്നിരിക്കെ, നിന്റെ രക്ഷിതാവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിൽ ഏതൊന്നിനെക്കുറിച്ചാണ് നീ (തർക്കം നടത്തി) സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?!

﴾52﴿ وَقَوْمَ نُوحٍ നൂഹിന്റെ ജനതയെയും مِّن قَبْلُ മുമ്പ് إِنَّهُمْ كَانُوا۟ നിശ്ചയമായും അവരായിരുന്നു هُمْ അവർ തന്നെ أَظْلَمَ വലിയ (വളരെ) അക്രമം ചെയ്യുന്നവർ وَأَطْغَىٰ വലിയ ധിക്കാരി (അതിക്രമി)കളും ﴾53﴿ وَٱلْمُؤْتَفِكَةَ മറിഞ്ഞുകിടക്കുന്നതിനെയും (രാജ്യം) أَهْوَىٰ അവൻ വീഴ്ത്തി ﴾54﴿ فَغَشَّىٰهَا എന്നിട്ടതിനെ ആവരണം ചെയ്തു, മൂടി مَا غَشَّىٰ മൂടിയത്, ആവരണം ചെയ്തത് (ഒക്കെയും) ﴾55﴿ فَبِأَيِّ ءَالَآءِ അപ്പോൾ (എന്നിരിക്കെ) ഏത് അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് رَبِّكَ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ تَتَمَارَىٰ നീ സംശയം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു, തർക്കം നടത്തുന്നു

പൂർവ്വ വേദഗ്രന്ഥങ്ങളും മുൻ പ്രവാചകൻമാരും പ്രബോധനം ചെയ്തുവന്നതും, വിശുദ്ധ ക്വുർആനും മുഹമ്മദ് നബി ﷺ പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുമായ പല മൗലിക സിദ്ധാന്തങ്ങളും, അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ പല അനുഗ്രഹങ്ങളും, പ്രവാചകൻമാരാൽ പ്രബോധനം ചെയ്യപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങളെ ധിക്കരിച്ച സമുദായങ്ങൾക്ക് നേരിട്ട പല ശിക്ഷാസംഭവങ്ങളും ഈ വചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. സൃഷ്ടിയുടെ ആരംഭംതൊട്ട് മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ കൈക്കാണ് നടന്നുവരുന്നതെന്നും, അതുപോലെ അവന്റെ ഭാവികാര്യങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ കയ്യിലാണിരിക്കുന്നതെന്നും ഓർമിപ്പിച്ചു. വാസ്തവം ഇതെല്ലാമായിരിക്കെ, പിന്നെ എങ്ങനെയാണ്– മനുഷ്യാ– നീ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംശയിക്കുവാനും തർക്കിക്കുവാനും മുതിരുന്നത്? അഥവാ അതിൽ ഏതിനെയാണ് നിഷേധിക്കുവാൻ നിനക്ക് കഴിയുക?! എന്നാണ് അല്ലാഹു തുടർന്ന് ചോദിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെക്കുറിച്ച് ബോധമില്ലായ്മയിൽനിന്നും, അവനോടുള്ള നന്ദിയില്ലായ്മയിൽനിന്നുമാണല്ലോ എല്ലാ ദുർമാർഗങ്ങളും ഉടലെടുക്കുന്നത്. 38 മുതൽ ഇതുവരെയുള്ള വചനങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ച കാര്യങ്ങൾ ഇവയാണ്:-

(1, 2) ഒരാളുടെ കുറ്റം മറ്റൊരാൾ വഹിക്കുന്നതല്ല, വഹിക്കേണ്ടിവരികയുമില്ല. അവനവന്റെ കുറ്റത്തിന് അവനവൻ മാത്രമാണ് ഉത്തരവാദി. ഒരാൾ യത്നിച്ചതിന്റെ – പ്രവർത്തിച്ചതിന്റെ –നന്മ അയാൾക്ക് മാത്രമേ ലഭിക്കുകയുള്ളൂ എന്നാൽ നേതൃത്വം, മാതൃക, ഉപദേശം, കൽപന ആദിയായ ഏതെങ്കിലും മാർഗേണ ഒരാളുടെ കർമങ്ങളിൽ മറ്റൊരാൾ പങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ കർമങ്ങളുടെ ഫല

ത്തിൽ അയാൾക്കും പങ്ക് ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും. നല്ല കർമങ്ങളെങ്കിൽ നന്മയുടെ പങ്കും, ചീത്ത കർമങ്ങളെങ്കിൽ തിന്മയുടെ പങ്കുമായിരിക്കും. ഇത് ഈ തത്വത്തിന് എതിരല്ല. കാരണം, ആ കർമങ്ങളിൽ ഒരു പങ്ക് അവനുമുണ്ടല്ലോ. മറ്റെവന്റെ ഫലത്തിൽ ഇതുമൂലം കുറവുവരുന്നതുമല്ല. സൂ: അൻകബൂത്ത് 13 ൽ അവിശ്വാസികളെക്കുറിച്ച് وليحملن اثقالهم واثقالا مع اثقالهم (അവർ അവരുടെ ഭാരങ്ങളും, അവരുടെ ഭാരങ്ങളോടൊപ്പം വേറെ ഭാരങ്ങളും നിശ്ചയമായും വഹിക്കുന്നതാകുന്നു.)എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇതനുസരിച്ചാകുന്നു. കൂടുതൽ വിവരം അവിടെ നോക്കുക.

ഇമാം മുസ്‌ലിമും മറ്റും നിവേദനം ചെയ്ത ഒരു നബിവചനം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഒരാൾ ഒരു നല്ല നടപടി നടപ്പിലാക്കിയാൽ അവന് അതിന്റെ പ്രതിഫലവും, ക്വിയാമത്ത്നാൾ വരെ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുന്നവരുടെ പ്രതിഫലവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ഒരാൾ ഒരു ദുഷിച്ച നടപടി നടപ്പിലാക്കിയാൽ അവന് അതിന്റെ കുറ്റവും, ക്വിയാമത്ത്നാൾവരെ അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിച്ചവരുടെ കുറ്റവും ഉണ്ടായിരിക്കും. من سن سنة حسنة الخ ومن سن سنة سيئةالخ–مسلم وغيره ഭംഗം കൂടാതെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദാനധർമം, ഉപകാരപ്രദമായ അറിവ്, തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സന്താനം എന്നീ മൂന്ന് കാര്യങ്ങളും മനുഷ്യന്റെ മരണത്തോടുകൂടി മുറിഞ്ഞുപോകാതെ അവശേഷിക്കുന്ന കർമങ്ങളായി നബി ﷺ എണ്ണിയിട്ടുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. (رواه مسلم) മറ്റൊരു ഹദീഥിൽ നബി ﷺ ഇങ്ങനെ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ ഒരു സൻമാർഗത്തിലേക്ക് (മറ്റുള്ളവരെ) ക്ഷണിക്കുന്നപക്ഷം, അവനെ പിൻപറ്റുന്നവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങളിൽ യാതൊരു കുറവും ബാധിക്കാതെത്തന്നെ അവരുടെ പ്രതിഫലങ്ങൾ പോലെയുള്ള പ്രതിഫലം അവന്നുണ്ടായിരിക്കും. ഒരാൾ ഒരു ദുർമാർഗത്തിലേക്ക് (മറ്റുള്ളവരെ) ക്ഷണിക്കുന്നപക്ഷം, അവനെ പിൻപറ്റിയവരുടെ പാപങ്ങളിൽ യാതൊരു കുറവും ബാധിക്കാതെത്തന്നെ, അവരുടെ പാപങ്ങൾപോലെയുള്ള പാപം അവന്റെ മേലുണ്ടായിരിക്കും. (من دعا إلى هدى كان له من الأجر الخ–مسلم)

ഹുസൈനുബ്നു ഫദ്‌ലി (حسين بن فضل)നോട് ഖുറാസാനിലെ ഭരണത്തലവനായിരുന്ന ത്വാഹിർ ചോദിച്ചു: മനുഷ്യന് അവൻ യത്നിച്ചതല്ലാതെ ഇല്ല എന്ന ഈ (39 -ാമത്തെ) വചനവും, അല്ലാഹു അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നവർക്ക് ഇരട്ടിയാക്കിക്കൊടുക്കും(والله يضاعف من يشاء–البقرة:٢٦١) എന്ന വചനവും തമ്മിൽ എങ്ങനെ യോജിക്കും? അദ്ദേഹം മറുപടി പറഞ്ഞു: അവന്– മനുഷ്യന്– നീതിന്യായപ്രകാരം താൻ യത്നിച്ചതല്ലാതെ ഒന്നുമില്ല. (അല്ലാഹുവിന്റെ) ഔദാര്യം കൊണ്ട് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചത് അവന് കിട്ടും(ليس له من العدل إلا ما سعى وله بالفضل ماشاء الله) هـ من روح المعاني

ഇമാം ഇബ്നു കഥീർ (റ) ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ചില വരികളുടെ സാരം കൂടി അറിയുന്നത് നന്ന്. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ക്വുർആൻ പാരായണം ചെയ്ത് അതിന്റെ കൂലി മരിച്ചുപോയവർക്ക് ദാനം ചെയ്താൽ അതവർക്ക് കിട്ടുകയില്ല

എന്ന് ഇമാം ശാഫിഈ (റ)യും, അദ്ദേഹത്തെ പിൻപറ്റിയവരും ഈ (39 -ാം) ആയത്തിൽനിന്നാണ് മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുന്നത്. കാരണം, അതവരുടെ പ്രവൃത്തിയോ പ്രയത്നമോ അല്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് വ്യക്തമായോ, സൂചനയായോ ഇതിലേക്ക് നബി തിരുമേനി ﷺ സമുദായത്തിന് പ്രോത്സാഹനമോ പ്രേരണയോ നല്കാതിരുന്നത്. സ്വഹാബികളിൽപെട്ട ഒരാളിൽനിന്നും അത് ഉദ്ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. അതൊരു നല്ല കാര്യമായിരുന്നുവെങ്കിൽ അതിലേക്ക് അവർ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കടക്കേണ്ടതായിരുന്നു.'ക്വുർബത്തു'കളെ സംബന്ധിച്ച് (അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം സിദ്ധിക്കുവാനായി ചെയ്യപ്പെടുന്ന പുണ്യകർമങ്ങളിൽ) നസ്സ്കൊണ്ട് മതിയാക്കേണ്ടതാണ്. (ക്വുർആന്റെയോ ഹദീഥിന്റെയോ തുറന്ന ഭാഷയിലുള്ള പ്രസ്താവന മാത്രമേ സ്വീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയുള്ളൂ) അതിൽ അനുമാനവും അഭിപ്രായവും വഴി കൈകാര്യം നടത്തിക്കൂടാ. എന്നാൽ (മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള) പ്രാർത്ഥനയും, ധർമവുമാകട്ടെ, അവയുടെ കൂലി അവർക്ക് എത്തുമെന്നുള്ളത് (ഭിന്നിപ്പില്ലാത്ത) ഏകകണ്ഠമായ അഭിപ്രായവും, 'ശാരിഇ'*നാൽ തുറന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടതുമാകുന്നു.(هـ ابن كثير)

തുടർന്നുകൊണ്ട് മേലുദ്ധരിച്ച ഹദീഥുകളിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഗതികളിൽ മരണപ്പെട്ടവർക്ക് പ്രതിഫലം ലഭിക്കുമെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവ അവരുടെ യത്നത്തിന്റെയും, പ്രവർത്തനത്തിന്റെയും ഇനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നും അദ്ദേഹം ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയിരിക്കുന്നു. ക്വുർആൻ ഓതി ദാനം ചെയ്താൽ മരിച്ചവർക്ക് അതിന്റെ പുണ്യം കിട്ടുമെന്ന് പറയുന്ന പണ്ഡിതൻമാർപോലും ക്വുർആൻ പാരായണത്തിനുവേണ്ടി അന്യരെ കൂലിക്ക് വിളിച്ചാൽ ശരിയാവുകയില്ലെന്ന അഭിപ്രായത്തിനാണ് പിൻബലം നൽകുന്നത്. മാത്രമല്ല, ക്വുർആൻ ഓതിയതിന്റെ പ്രതിഫലം (കൂലി) അത് ഓതിയ ആൾക്കുതന്നെയാണ് ലഭിക്കുക എന്നും, അവൻ ഓതിയതുപോലെയുള്ളതിന്റെ പ്രതിഫലം മാത്രമാണ് മരണപ്പെട്ട ആൾക്ക് ലഭിക്കുക എന്നും, ആകയാൽ ഓതുന്ന ആൾ അല്ലാഹുവേ, ഞാൻ ഈ ഓതിയതുപോലെയുള്ളതിന്റെ പ്രതിഫലം ഇന്ന ആൾക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കണേ (اللهم اوصل مثل ثواب ما قرأناه) എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതുണ്ട് എന്നും അവർ പറയുന്നു. അപ്പോൾ, യാതൊന്നും ഓതാതെതന്നെ അല്ലാഹുവേ, ഒരു യാസീൻ ഓതിയാലുണ്ടാകുന്ന പ്രതിഫലം ഇന്ന ആൾക്ക് എത്തിക്കണേ എന്ന് പറഞ്ഞാലും മതിയാവുകയില്ലേ? ആലോചിച്ചു നോക്കുക! ഇതൊന്നും ആലോചിക്കാതെയാണ് നമ്മുടെ രാജ്യങ്ങളിൽ പലരും ഈ വിഷയത്തിൽ ധനം വ്യയം ചെയ്തുവരുന്നത്. അതേ ധനം ഇത്തരം കലർപ്പ് കൂടാത്ത പരിശുദ്ധമായ ദാനധർമങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ! അത് അവർക്കും, മരണപ്പെട്ടവർക്കും ഉപകരിക്കുമായിരുന്നു! والله الموفق للسداد والرشاد

** ശാരിഉ് (شارع) എന്നാൽ മതസ്ഥാപകൻ എന്നർത്ഥം. യഥാർത്ഥ മതസ്ഥാപകൻ അല്ലാഹുതന്നെ. അത് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന ആളായതുകൊണ്ട് നബിﷺയെക്കുറിച്ചും ഈ വാക്ക് ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നു.*

(3) മഹ്ശറിൽവെച്ച് മനുഷ്യന് അവന്റെ കർമങ്ങൾ കാട്ടിക്കൊടുക്കുകയും അവനെ ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്

(4) പിന്നീട് അതിന്റെ പ്രതിഫലം ശരിക്കും കൃത്യമായും നൽകപ്പെടും. ഓരോരുത്തന്റെ കർമങ്ങൾ അവന്റെ മുമ്പാകെ കാട്ടി ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയും, തെളിവുകൾമൂലം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്യും. സൽക്കർമമാണെങ്കിൽ അവന് സന്തോഷവും, ദുഷ്ക്കർമമാണെങ്കിൽ അവന് സന്താപവും ഉളവാക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ല. ثُمَّ تُرَدُّونَ الَى عَالِم الغيب والشاهادت فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُون–الجمعة (പിന്നീട് അദൃശ്യത്തേയും ദൃശ്യത്തെയും അറിയുന്നവന്റെ അടുക്കലേക്ക് നിങ്ങൾ മടക്കപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതിനെക്കുറിച്ച് നിങ്ങളെ അവൻ ബോധ്യപ്പെടുത്തും.) فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَه فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَه (അപ്പോൾ, ആർ ഒരു അണുവോളം ഗുണം ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ അത് കാണും, ആർ ഒരു അണുവോളം ദോഷം ചെയ്യുന്നുവോ അവൻ അത് കാണും.)

(5) എല്ലാ കാര്യങ്ങളും, എല്ലാ ആളുകളും ഒടുക്കം ചെന്നുചേരുന്നത് അല്ലാഹുവിങ്കലേക്കാകുന്നു. എല്ലാം അവന്റെ അധികാരത്തിലും നിയന്ത്രണത്തിലും മാത്രമായിരിക്കും. എല്ലാവരും അവന്റെ വിധിക്ക് വിധേയരുമായിരിക്കും وإليه يرْجَعُ الأمْرِ كُلُّهُ–هود (അവനിലേക്ക് തന്നെ എല്ലാ കാര്യവും മടക്കപ്പെടുന്നു:) الَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعاً– يونس(നിങ്ങളുടെ മുഴുവനും മടങ്ങിച്ചെല്ലൽ അവന്റെ അടുക്കലേക്കാകുന്നു.)

(6) ചിരിയും, കരച്ചിലും നൽകുന്നവൻ അല്ലാഹുവാണ്. സുഖദുഃഖങ്ങളും, സന്തോഷ സന്താപങ്ങൾക്കുള്ള കാരണങ്ങളും അവന്റെ സൃഷ്ടിതന്നെ. അപ്പോൾ, ചിരിവരുന്നതും, കരച്ചിൽ വരുന്നതും അവന്റെ വകയാണ്. കാരണം കൂടാതെ ചിരിക്കുവാനോ, കാരണമുള്ളപ്പോൾ ചിരിക്കാതിരിക്കുവാനോ മനുഷ്യന് സാദ്ധ്യമല്ല. ഇതുപോലെത്തന്നെ കരച്ചിലും.

(7) മരണവും ജീവിതവും ഉണ്ടാക്കുന്നവനും അവൻ തന്നെ. അതെ, الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ والْحَيَاة لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلاً(നിങ്ങളിൽ ഏതാളാണ് കൂടുതൽ നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്യുന്നവരെന്ന് നിങ്ങളെ പരീക്ഷണം നടത്തുവാൻ വേണ്ടി മരണത്തെയും ജീവിതത്തേയും സൃഷ്ടിച്ചവനാണ്.)

(8) നിസ്സാരമായ ഒരു ഇന്ദ്രിയബിന്ദു ഗർഭാശയത്തിൽ സ്രവിക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെവെച്ച് അത് ആണായും പെണ്ണായും, -ചിലപ്പോൾ രണ്ടും കൂടിയും- രൂപാന്തരപ്പെട്ട് പുറത്തു വരുന്നു. അതിന് മുമ്പായി എത്രയോ കാര്യങ്ങൾ അവിടെവെച്ച് വ്യവസ്ഥിതമായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം സൃഷ്ടികർത്താവ് അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല. ആണിനെ ആണും, പെണ്ണിനെ പെണ്ണും ആക്കുന്നതിൽ നാമമാത്രമായെങ്കിലും മറ്റൊരാൾക്കും പങ്കില്ല.

(9) ഇങ്ങനെയെല്ലാം സൃഷ്ടിച്ച് പോറ്റിവളർത്തിക്കൊണ്ട് വന്ന് പിന്നീട് മരണപ്പെടുത്തിയ അതേ കർത്താവായ അല്ലാഹുവിന്റെ ബാദ്ധ്യതതന്നെയാണ് മുൻജീവിതത്തിൽ ചെയ്ത പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലം അനുഭവിക്കേണ്ടതിനായി മനുഷ്യന് വീണ്ടും രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം കൂടി നൽകലും, അതെല്ലാം നിർവ്വഹിച്ച അവന്നുണ്ടോ ഇതിന് വല്ല പ്രയാസവും?! ഒരു കണക്കിന് ആദ്യത്തെ സൃഷ്ടിപ്പിനെക്കാൾ എളുപ്പമാണല്ലോ രണ്ടാമത്തെ സൃഷ്ടിപ്പ്. وهو أهون اليه

(10) ചില ആളുകൾക്ക് ധനവും സമ്പത്തും നൽകുന്നതും, അവരെ അന്യന്റെ ആശ്രയം കൂടാതെ ജീവിക്കുമാറാക്കുന്നതും മറ്റ് ചിലർക്ക് ദാരിദ്ര്യവും വിഷമവുമുണ്ടെങ്കിലും അവരെ വല്ല നല്ല സംതൃപ്തിയോടെ കഴിഞ്ഞു കൂടുന്നവരാക്കുന്നതും അല്ലാഹുവാകുന്നു.

أَغْنَى(അഗ്നാ) എന്ന വാക്കിന് ധന്യമാക്കി, ഐശ്വര്യം നൽകി, ധനം കൊടുത്തു, ആശ്രയമില്ലാതാക്കി, പര്യാപ്തമാക്കിഎന്നൊക്കെ അർത്ഥങ്ങൾ വരുന്നതാണ്. ധനവും ആവശ്യമായ ജീവിതോപാധികളും നൽകി എന്ന് സാരം. أَقْنَى (അക്നാ) എന്ന വാക്കിന് സമ്പാദ്യം നൽകി, ശേഖരിച്ചുകൊടുത്തു, മതിവരുത്തി, തൃപ്തിനൽകിഎന്നിങ്ങനെയും അർത്ഥങ്ങൾ വരും. ഇ ൗ വാക്കിന് രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനം നൽകപ്പെട്ടുകാണാം. രണ്ടായാലും അത് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം തന്നെയാണ് കുറിക്കുന്നത്. ആവശ്യങ്ങൾക്ക് പുറമെ, സൂക്ഷിച്ചുവെക്കത്തക്കവണ്ണം ധാരാളം ധനം നൽകി തൃപ്തിപ്പെടുത്തി എന്നതാണ് ഒരു വ്യാഖ്യാനം. ഈ വ്യാഖ്യാനപ്രകാരം ഇവിടെ (48 -ാം വചനത്തിൽ) ദാരിദ്ര്യത്തെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ലെന്ന് വരും. സ്വത്തും ധനവുമില്ല- ദാരിദ്ര്യവും ബുദ്ധിമുട്ടുമുണ്ട്- എങ്കിലും അതിൽ അക്ഷമയും അതൃപ്തിയും തോന്നാതെ, ഉള്ളതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുകയും, അതിൽ സമാധാനമടയുകയും ചെയ്യുമാറാക്കി എന്നാണ് മറ്റൊരു വ്യാഖ്യാനം. ഈ വ്യാഖ്യാനത്തിനാണ് ഇവിടെ കൂടുതൽ ഔചിത്യം കാണുന്നത്. കാരണം, ധനത്തെക്കാൾ കവിഞ്ഞ അനുഗ്രഹമാണ് ദാരിദ്ര്യമുള്ളതോടൊപ്പം ധന്യമായ മനസ്ഥിതി ഉളവാക്കുക എന്നുള്ളത്. ആവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞതോതിൽ ധനം ശേഖരിച്ചുവെക്കുന്നത് ഇസ്‌ലാമിക ദൃഷ്ട്യാ അഭിലഷണീയമല്ലതാനും. മാത്രമല്ല, ഇതിന് മുമ്പ് (43 -45) ചിരിപ്പിച്ചു- കരയിപ്പിച്ചുഎന്നും; മരിപ്പിച്ചു- ജീവിപ്പിച്ചു എന്നും ആണിനെയും പെണ്ണിനെയും സൃഷ്ടിച്ചു എന്നുമൊക്കെയാണല്ലോ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആ നിലക്ക് ധനം നൽകിയും, ദാരിദ്ര്യത്തിൽ സംതൃപ്തി നൽകിയും അനുഗ്രഹിക്കുക എന്ന് വെക്കുന്നതായിരിക്കും കൂടുതൽ യോജിപ്പ്. الله اعلم സംതൃപ്തിയും മനസ്സമാധാനവും കൂടാതെയുള്ള സമ്പത്തിനേക്കാൾ ഉത്തമം. അവയോടുകൂടിയുള്ള ദാരിദ്ര്യമാകുന്നു. ليس الغنى عن كثرة العرض ولكن الغنى غنى النفس–متفق عليه (വിഭവങ്ങൾ അധികരിക്കുന്നതുകൊണ്ടല്ല ധനമുണ്ടാകുന്നത്. പക്ഷേ, ധനമെന്നത് മനസ്സിന്റെ ധന്യതയാണ്. (ഹ. ശ.)

(11) ശിഅ്റാ(الشِّعْرَى)യുടെ റബ്ബും അല്ലാഹു തന്നെ. മിഥുന നക്ഷത്രത്തിന്റെ പിന്നിലായി ഗ്രീഷ്മ കാലത്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ള ചോതി നക്ഷത്രമാണ് ശിഅ്റാ. * മുൻകാലത്ത് ചില അറബികൾ അതിനെ ആരാധിച്ചു വന്നിരുന്നതു കൊണ്ടാണ് അതിനെ പ്രത്യേകം എടുത്ത് പറഞ്ഞത്.

(12) ആദിമ ആദ്വർഗത്തെയും ഥമൂദ്ഗോത്രത്തെയും നിശ്ശേഷം നശിപ്പിച്ചതും, അതിന്റെ എത്രയോ മുമ്പ് നൂഹ് (അ)ന്റെ ജനതയെ നശിപ്പിച്ചതുമെല്ലാം അല്ലാഹു തന്നെ. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ ധിക്കാരവും അക്രമവും അതിരു കടക്കുമ്പോഴാണ് അല്ലാഹു ഏതെങ്കിലും പൊതുശിക്ഷ വഴി അതിനെ ഒന്നടങ്കം നശിപ്പിക്കുന്നത്. ഇതെല്ലാം പിന്നീടുള്ളവർക്കും പാഠമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ആദിമ ആദ്വർഗം (عاد الأولى) ഹൂദ് (അ)ന്റെ സമുദായവും, ഥമൂദ്സമുദായം സ്വാലിഹ് (അ)ന്റെ സമുദായവുമാകുന്നു. നൂഹ് (അ)ന് ശേഷം ഹൂദ് (അ)നു മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയ ഒരു ജനതയായിരുന്നു ആദിമ ആദ്വർഗമെന്നും അഭിപ്രായമുണ്ട്.

(13) അടിമേലായി മറിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആ രാജ്യത്തെ (المؤتفكة) തല കീഴായി മറിച്ച് വീഴ്ത്തിയവനും അല്ലാഹു തന്നെ. ലൂത് വ് നബി (അ)യുടെ രാജ്യമാണ് ഉദ്ദേശ്യം.جَعَلْنَا عَالِيهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِم حِجَارَةً مِنْ سِجيل مَنْضُود– هود (അതിന്റെ മേൽഭാഗം നാം കീഴ്ഭാഗമാക്കി. അവരുടെ മേൽ നാം ചൂളക്കല്ലുകൊണ്ടുള്ള മഴ വർഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. (സൂ: ഹൂദ് 82.) الْقَرِيَةُ الَّتِي امْطِرَت مَطَر السُّوء–الفرقان (ചീത്ത മഴ വർഷിപ്പിക്കപ്പെട്ട ആ രാജ്യം (സൂ: ഫുർഖാൻ 40) എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ഇന്നും തലകീഴായിക്കിടക്കുന്ന ആ രാജ്യത്തെക്കുറിച്ചാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം സൂചിപ്പിച്ചു കൊണ്ടാണ് അതിനെ ആവരണം ചെയ്തതൊക്കെ ആവരണം ചെയ്തു (فَغَشَاهَا مَا غَشَى) എന്ന് പറഞ്ഞത്.

മനുഷ്യൻ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അവന് ആലോചിച്ചറിയുവാൻ സാധിക്കുന്നതുമായ പ്രധാനപ്പെട്ട പല കാര്യങ്ങളെയും നിരത്തിക്കാട്ടിയശേഷം, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളിലും പ്രവർത്തനങ്ങളിലും തർക്കം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരോട് അല്ലാഹു ചോദിക്കുകയാണ്: ഹേ, മനുഷ്യാ, എന്നിരിക്കെ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ ഏത് അനുഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് നിനക്ക് സംശയിച്ച് തർക്കിക്കുവാനുള്ളത് എന്ന്?! മേൽ വിവരിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മുമ്പിൽവെച്ചുകൊണ്ട് ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഗൗരവം ഒന്നാലോചിച്ച് നോക്കുക! നബി തിരുമേനി ﷺ യുടെ നിലപാടും, അവിടുത്തേക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ദൗത്യസന്ദേശങ്ങൾ ലഭിക്കുന്ന മാർഗവും, അവിടുന്ന് പ്രബോധനം ചെയ്യുന്ന സിദ്ധാന്ത

(*) മിഥുന നക്ഷത്രം= الجوزاء (Gemini); ചോതി നക്ഷത്രം അഥവാ അഗ്നി നക്ഷത്രം= الشعرى (Sirius)

ങ്ങളും വിവരിച്ചശേഷം നബി ﷺയെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു:-

هَٰذَا نَذِيرٌ مِّنَ ٱلنُّذُرِ ٱلْأُولَىٰٓ ﴿٥٦﴾

﴾56﴿ ഇത് പൂർവ്വികൻമാരായ താക്കീതുകാരിൽ പെട്ട ഒരു താക്കീതുകാരനത്രെ.

أَزِفَتِ ٱلْـَٔازِفَةُ ﴿٥٧﴾

﴾57﴿ (ആ) ആസന്നസംഭവം (ഇതാ) ആസന്നമായി!-

لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ ٱللَّهِ كَاشِفَةٌ ﴿٥٨﴾

﴾58﴿ അല്ലാഹുവിനുപുറമെ, അതിനെ തുറവിയാക്കുന്ന ഒരു ശക്തിയും ഇല്ല.

﴾56﴿ هَٰذَا نَذِيرٌ ഇത് ഒരു താക്കീതുകാരനാണ് مِّنَ ٱلنُّذُرِ താക്കീതുകാരിൽപെട്ട ٱلْأُولَىٰٓ ആദ്യത്തവരായ, പൂർവ്വികൻമാരായ ﴾57﴿ أَزِفَتِ ആസന്നമായി, അടുത്ത് ٱلْـَٔازِفَةُ ആസന്നമായത് (സംഭവം) ﴾58﴿ لَيْسَ لَهَا അതിന്നില്ല مِن دُونِ ٱللَّهِ അല്ലാഹുവിനെകൂടാതെ, പുറമെ كَاشِفَةٌ തുറവിയാക്കുന്ന (ശക്തി) ഒന്നും

ജനങ്ങളെ താക്കീത് ചെയ്യാനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട വളരെയധികം പ്രവാചകൻമാർ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ മാത്രമാണ് നിങ്ങളുടെ പ്രവാചകനും. അദ്ദേഹം ഈ രംഗത്ത് പുതുതായി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട ഒരാളല്ല. قُلْ مَا كُنْت بِدعاً مِّن الرُسل–الأحقاف:٩(പറയുക: ഞാൻ റസൂലുകളിൽ ഒരു പുത്തനല്ല). പക്ഷേ, എനി ഒരു പ്രവാചകനെ നിങ്ങൾക്ക് പ്രതീക്ഷിക്കുവാനില്ല. അദ്ദേഹം അവസാനത്തെ പ്രവാചകനാണ്. കാലം ഇതാ അവസാനിക്കാറായി. ആ മഹാസംഭവം– ലോകാവസാനസംഭവം– ഇതാ ആസന്നമായി. അത് വന്നാൽ അതിനെ തടയുവാൻ അല്ലാഹു അല്ലാത്ത മറ്റാരാലും സാധ്യമല്ല.

الأزِفَة (ആസന്ന സംഭവം) എന്ന് പറഞ്ഞത് ക്വിയാമത്ത്നാളിനെക്കുറിച്ചാകുന്നു. അടുത്ത അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ اقْتَرَبت السَاعَة (അന്ത്യസമയം അടുത്തെത്തി) എന്ന് പറയുന്നു. ക്വിയാമത്ത്നാളിന്റെ നാമവിശേഷണങ്ങളായി الواقعَة (ആ സംഭവം), الْقَارِعَة (ആ ഭയങ്കര സംഭവം), الْحَاقَة(ആ യഥാർത്ഥ സംഭവം) എന്നൊക്കെ അല്ലാഹു ക്വുർആനിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. അക്കൂട്ടത്തിൽ ഒരു നാമമത്രെ ഇതും. തുറവിയാക്കുന്ന ശക്തിയില്ല എന്ന (58 –ാം) വാക്യത്തിന് 1) അത് സംഭവിക്കുമ്പോൾ അതിൽനിന്ന് തുറവി നൽകുവാനും അതിനെ തടുക്കുവാനും അല്ലാഹുവിനല്ലാതെ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ല എന്നും, 2) അതിനെ വെളിക്കുകൊണ്ടുവരുന്നതും സംഭവിപ്പിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവല്ലാതെ മറ്റാരുമല്ല എന്നും

മറ്റും വിവക്ഷ നൽകപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അല്ലാഹു വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു:-

أَفَمِنْ هَـٰذَا ٱلْحَدِيثِ تَعْجَبُونَ ﴿٥٩﴾

《59》 അപ്പോൾ , (കാര്യം ഇങ്ങനെയിരിക്കെ) ഈ വർത്തമാനത്തെ സംബന്ധിച്ചാണോ നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്?-

وَتَضْحَكُونَ وَلَا تَبْكُونَ ﴿٦٠﴾

《60》 നിങ്ങൾ ചിരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, കരയാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതും?-

وَأَنتُمْ سَـٰمِدُونَ ﴿٦١﴾

《61》നിങ്ങളാകട്ടെ, (അശ്രദ്ധരായി) മേൽപോട്ട് നോക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

《59》 أَفَمِنْ هَـٰذَا ٱلْحَدِيثِ അപ്പോൾ ഈ വർത്തമാനത്തെ സംബന്ധിച്ചോ تَعْجَبُون നിങ്ങൾ ആശ്ചര്യപ്പെടുന്നു 《60》 وَتَضْحَكُون നിങ്ങൾ ചിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു وَلَا تَبْكُونَ നിങ്ങൾ കരയുന്നുമില്ല, കരയാതെയും 《61》 وَأَنتُمْ നിങ്ങളോ, നിങ്ങളാകട്ടെ سَـٰمِدُون മേല്പോട്ട് നോക്കുന്നവർ (അശ്രദ്ധർ, അഹംഭാവികൾ) ആകുന്നു

അബൂഹുറയ്റഃ (റ)യിൽനിന്ന് നിവേദനം ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഹദീഥിന്റെ സാരം ഇപ്രകാരമാകുന്നു: ഈ (59 -61) വചനങ്ങൾ ഓതിക്കേട്ടപ്പോൾ, സ്വഹാബികൾ കണ്ണുനീരൊഴുക്കി കരയുകയുണ്ടായി. നബി ﷺ യും കരഞ്ഞു. ഞങ്ങളും ഒന്നിച്ചു കരഞ്ഞു. അപ്പോൾ നബി ﷺ പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയപ്പാടുനിമിത്തം കരയുന്നവൻ നരകത്തിൽ പ്രവേശിക്കയില്ല; അനുസരണക്കേടിൽ നിരതനായവൻ സ്വർഗത്തിലും പ്രവേശിക്കയില്ല

لا يلج النار من بكي من خشية الله تعالى و لا يدخل الجنة مصر على معصية الخ-البيهقي في الشعب

ഈ വർത്തമാനം എന്ന് പറഞ്ഞത് ഖുർആനെ ഉദ്ദേശിച്ചാകുന്നു.

فَٱسْجُدُوا۟ لِلَّهِ وَٱعْبُدُوا۟ ۩ ﴿٦٢﴾ سجود ۩

《62》 (മനുഷ്യരേ) അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് സുജൂദു [സാഷ്ടാംഗ നമസ്കാരം] ചെയ്യുവിൻ; ആരാധനയും ചെയ്യുവിൻ!

《62》 فَٱسْجُدُوا അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ സുജൂദ് ചെയ്യുവിൻ لله അല്ലാഹുവിന് وَٱعْبُدُوا ഇബാദത്തും (ആരാധനയും) ചെയ്യുവിൻ

ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ) ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: നബി ﷺ സൂ: നജ്മ്ഓതി സുജൂദ് ചെയ്തു. തിരുമേനിയോടൊപ്പം (അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന) മുസ്‌ലികളും, മുശ്‌രിക്കുകളും, ജിന്നും, ഇൻസും(മനുഷ്യരും) സുജൂദ് ചെയ്തു. (ബുഖാരി.) അർത്ഥവും ആശയവും ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടും, ഹൃദയസാന്നിദ്ധ്യത്തോടുകൂടിയും ഈ അദ്ധ്യായം വായിക്കുകയോ കേൾക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന പക്ഷം, മനുഷ്യ ഹൃദയമുള്ള ആരും നിശ്ചയമായും അവരറിയാതെത്തന്നെ അല്ലാഹുവിന് സുജൂദ് ചെയ്യാൻ പ്രചോദിതരാകാതിരിക്കയില്ല. ഇബ്നു അബ്ബാസ് (റ)ന്റെ ഈ പ്രസ്താവനയിൽ നാം കണ്ടതും അതാണ്.

അല്ലാഹുവേ! നിന്റെ ശിക്ഷയും താക്കീതും ഭയപ്പെടുന്ന, അശ്രദ്ധയും പരിഹാസവും കാണിക്കാത്ത ഭയഭക്തന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞങ്ങളെയെല്ലാം നീ ഉൾപ്പെടുത്തേണമേ! നിനക്ക് സുജൂദും ഇബാദത്തും ചെയ്യുന്ന സജ്ജനങ്ങളിൽ ഞങ്ങളെ ഉൾപ്പെടുത്തേണമേ! آمين

اللهم ولك الحمد والمنة